

6. neděle v postu – Palmarum - Květná

Podklady k domácímu slavení bohoslužby slova

Na stůl můžete připravit otevřenou Bibli, hořící svíci, kříž a vázu s čerstvě natrhanými ratolestmi.

Bohoslužbu zahajte připomínkou Ježíšova vjezdu do Jeruzaléma, po níž vstupujeme do rozjímání Kristova utrpení.

Vstup

Požehnaný, jenž přicházíš ve jménu Páně

S: Hosana na výsostech.

Uvedení:

Během postu jsme se připravovali na oslavu Kristovy smrti a zmrtvýchvstání. Dnes jsme se spolu sešli, abychom v Duchu spojeni s církví po celém světě zahájili tuto oslavu. Kristus v tento den vstoupil do Jeruzaléma v triumfu, triumfu, který vedl skrze utrpení a smrt ke vzkříšení a novému životu. Ve víře a lásce nyní následujeme tohoto Mesiáše, tohoto pokorného vládce, který přichází jedoucím na oslátku.

Čtení evangelia: Matouš 21,1-11

Vstupní modlitba

Všemohoucí Bože,
ty jsi založil svoji vládu v lidských srdcích
na pokorné službě Ježíše Krista.
Skrze svého Ducha nás zachovej
v radostném průvodu těch,
kdo svými ústy vyznávají Ježíše jako Pána
a svými životy jej slaví jako Spasitele,
neboť on s tebou a Duchem žije a vládne
jako jeden Bůh, nyní i na věky.

S: Amen.

Bohoslužba slova

První dvě čtení a žalm je možné v případě potřeby vypustit.

1. čtení: Iz 50, 4-9a

Žalm: Ž 31,9-16 (můžete se rozdělit na dva chóry a společně se ho modlit po verších)

Epištola: Fp 2,5-11

Evangelium: Mt 26,14 – 27,66

Kázání

Všechno, co je v našem komplikovaném životě zamotané, je v příběhu Ježíšova utrpení jasné a přímé. Ano, nebo ne.

Představme si Kristův život a náš život jako kolo, které se otáčí. Má svůj střed, svůj ráfek a paprsky, které je spojují. Čím rychleji se kolo točí a čím blíže bychom byli vnějšímu okraji, tím větší by na nás působila odstředivá síla, která může člověka vyhodit ven. Když se příběh pašijí roztáčí (a my dnes zůstaneme pouze u jeho úvodu), v evangelistově líčení pozorujeme velkou odstředivost. Všimněme si, jak se projevuje u jeho nejbližších. Nejbližších?

Představuje ji na prvním místě **Jidáš**, který Pána zradí těm, kdo ho chtějí odstranit. Je to jeden z apoštolů, kterému skutečně jde o Boží království. Když Ježíše zrazuje, nedělá to jistě pro peníze. Je přesvědčený, že dělá něco dobrého, že prokazuje službu Bohu. Ježíšovo poslání podle něj zklamalo, ukázal se jako neschopný Mesiáš. Je třeba ho odstranit, aby se Boží věc skutečně prosadila. A stříbrňáky se hodí např. k financování osvobozenického boje. Je třeba udělat něco praktického a k tomu jsou peníze třeba.

Ale jsou tu i ostatní **učedníci**. I ti svého Mistra zradí. Ne tím, že by ho aktivně vydali, ale tím, že ho pasivně opustí. Nejprve vnitřně. To když Ježíš ty tři nejbližší – Petra a syny Zebedeovy – prosí, aby s ním zůstali v jeho nejtěžší hodině, v jeho temné noci v Getsemane. Prakticky pro něj nemohou nic udělat (A ani nemají, jak se ukáže později, když jeden z nich tasí meč a utne ucho veleknězova sluhy. Meč má zůstat v pochvě, lidská moc zde nic nezmuže.) Ale mají bdít a modlit se. To někdy úplně stačí. To je to jedno nezbytné. Nedokážou to. Nechtějí myslet na to těžké. Klesají jim víčka i mysl. A tak ho nechají samotného v jeho smrtelné úzkosti. A pak ho opustí i vnějšně: „*A tu ho všichni učedníci opustili a utekli.*“ Vnější útěk je ale už jen projevem a důsledkem vnitřního opuštění.

A mezi učedníky jako vždy vyniká **Petr**. V dobrém i ve zlém. Ten, který se dušoval: „*Kdyby všichni od tebe odpadli, já nikdy ne!*“ A když mu Ježíš ohlásí, že ho třikrát zapře, ještě přísadí: „*I kdybych měl s tebou umřít, nezapřu tě.*“ I kdybych měl s tebou umřít! A teď je mezi těmi, co Pána opustili, sotva padla první rána. A přes hluboké slovní přiznání k Ježíši jako středu jeho života se ho ta odstředivá síla zcela zmocnila. Když zapírá poprvé, vidíme ho ve vnějším nádvoří. Druhé zapření ho zastihne couvajícího nenápadně k bráně. A po třetím zapření „vyšel ven“.

Ale když sledujeme roztáčeující se kolo pašijí, smíme vnímat také dostředivou sílu, která se projevuje v Ježíšově činech, slovech a utrpení. Nejprve v jeho **činu**. To když tváří v tvář své hodině, která se přiblížila, projevuje lásku ke svým až do konce. Pozve učedníky k velikonoční večeři, kterou chce vyjádřit své úplné sebedarování jim a mnohým. Všechno detailně připraví, domluví (a zaplatí). A oni jen vstoupí do toho, co pro ně bylo připraveno, co jim bylo darováno. Jako i my „*jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvoření k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.*“ (Ef, 2,10).

Ježíšova připoutanost k Otci se projevuje za druhé v jeho **slově**. A tím je jeho „staň se tvá vůle“ v Getsemane. Bojím se, chci žít, ale ne má vůle, ale to, co je třeba, aby se stalo. Ne já, ale Ty! Zde Ježíš prožívá svou nejtemnější hodinu, zde v krvavém potu zápasí o přijetí Otcovy vůle. Po tomhle vítězství nad sebou může v klidu vykročit vstříc svým katanům. Ty nejtěžší boje totiž vedeme na kolenou nebo - jako zde – padající na tvář v modlitbě před Bohem. Boje, v nichž zvítězíme v modlitbě, snadněji pak vyhrájeme i v životě. Boje, které

před Bohem vzdáme, budou prohrané i ve vnější realitě. Protože se místo moci Boží necháme spoutat odstředivou silou, která nás táhne kamsi ven, do tmy.

Ježíšovo „ano“ Otci se až nakonec projeví také v jeho **utrpení**. „*Tu přistoupili k Ježíšovi, vztáhli na něho ruce a zmocnili se ho.*“ Tím je předznamenáno vše, co bude následovat. Už nemá svůj život ve svých rukou, už je v cizí moci. Už aktivně život neutváří v kázání a činech, už je s ním jen zacházeno. A tak je i nám ukázáno, že naše víra nemá vrchol v tom, co se nám v životě zdařilo, ale v našem utrpení a smrti. „*Když jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodil jsi, kam jsi chtěl; ale až zestárneš, vztáhneš ruce a jiný tě přepáše a povede, kam nechceš* (J 21,18).“ To řekne po vzkříšení Ježíš Petrovi, aby mu ukázal jakou smrtí ho má oslavit.

A tak se točí kolo našeho života. Často podléháme odstředivé síle: svým duchovním spánkem a svými útekami, svým mlčením, kde se máme přiznat ke Kristu, i planými slovy, svým nekonáním i marnými činy, svou neochotou přijmout utrpení své i druhých. Ale Kristovo ANO Otci je silnější než naše NE. Jeho ANO není jen jeho, on stojí na našem místě a zahrnuje do něj i nás. Buďme v tomto týdnu pozorní k cestě skutečného Mesiáše. Neodvraťme svůj zrak. Přijměme to smýšlení, které je v něm – cestu ponížení, které vede k vyvýšení, slávě a životu.

Podnět k rozjímání

Nuže tedy, pospěšme spolu s tím, jenž chvátá k svému umučení, a napodobme ty, kteří mu vyšli vstříc. Ne však tím, že bychom mu na cestu prostírali olivové ratolesti, koberce, pláště nebo palmové větve, ale tím, že my sami se mu podle svých sil prostřeme na cestu, s duchem zkroušeným a s upřímným srdcem i pevnou vůlí, abychom přijali přicházející Slovo, abychom do sebe pojali Boha, i když ho nikdy nelze obsáhnout. (...)

Tak tedy prostřeme Kristu na cestu sebe samé. Neprostitujeme neživá roucha nebo bezduché ratolesti, neprostitujeme větvoví; je to hmota, která po použití ztrácí svěžest a potěší oči jen na několik hodin. Ale oděni jeho milostí, neboli jím samým – neboť *vy všichni, pokřtění v Krista, oblékli jste se v Krista* – my sami se prostřeme jako roucha a položíme se mu k nohám.

(*Ondřej, biskup krétský [† v 8. století], Oratio 9 in ramos palmarum: PG 97,990-994*)

Modlitba po kázání

Mocný a milosrdný Bože,
v tajemství utrpení svého Syna
nabízíš věčný život v tvé přítomnosti celému světu.
Shromáždí nás kolem Kristova kříže
a zachovej nás k budoucímu vzkříšení
skrze Ježíše Krista, našeho Pána a Spasitele,
který s tebou a Duchem žije a vládne
jako jeden Bůh, nyní i na věky.
S: Amen.

Zde je možné zařadit společné **apoštolské vyznání víry** nebo píseň.

Přímluvy

Ježíš nelpěl na tom, že je roven Bohu, a stal se člověkem. S vírou, že se nás u svého Otce zastane, přednesme své prosby a volejme: **Pane, smiluj se.**

- Prosme za jednotu církve a za svatost všech věřících.
- Prosme za ty, kdo se připravují na křest
- Prosme za ty, kdo nevyznávají Ježíše jako Krista.
- Prosme za ty, kdo spravují věci veřejné.
- Prosme za mír a bezpečí pro všechny lidi a národy a za ukončení současné pandemie.
- Prosme za ty, kdo v službě druhým nasazují vlastní život a zdraví.
- Prosme za ty, kdo se skrze své utrpení stávají podobnými Kristu.
- Prosme za ty, kdo se mu stali podobnými ve smrti.
- Prosme za to, co každému z nás nejvíce leží na srdci.
- Prosme za spásu celého světa.

Bože, nebuď nám vzdálen a pospěš na pomoc všem, za které jsme prosili. Tobě buď chvála a klanění nyní i na věky.

Amen.

Otče náš

Zakončení

Dej nám, Bože, své požehnání,
ochraňuj nás ode všeho zlého
a doved' nás do života věčného. **Amen.**

Na závěr můžete zazpívat společnou píseň.